

sagt, at de vare ensartede. Man gjør netop gjældende, at ihvorvel de maatte til sine Læder kunne være ensartede, sættes der undertiden en noget tungere Vægt paa Blandene, saa at de bruges med større Vægt end til andre Læder. Jeg skal ikke saaledes som den ærede Forespørger oplæse det Meget, der er sagt i Kommissionens Betænkning; det er jo et Skrift, der er tilgængeligt for Alle, men jeg tror dog, man maa indrømme, at Spøsterevtsdommene — det er navnlig dem, jeg har gennemgaaet — ere gaaede ud fra, at de Vaad have været meget forskellige. Jeg er som sagt enig med den høitærede Minister i, at den heldigste Maade, vi kunne faae dette Spørgsmaal ordnet paa, er ad Lovgivningens Vej. Jeg holder ikke af, at man ved Cirkulærer kuldkafter Spøsterevtsdomme. Man kan have Noget imod Spøsterevtsdomme, men da maa man forandre det Grundlag, hvorpaa disse ere byggede, nemlig Lovene. Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Udvikling med Hensyn til, om det er skadeligt eller gavnligt at bruge disse Vaad, det tror jeg ikke hører ind under denne Forhandling, det, her egentlig ligger for er: Hvorvidt er det heldigt, at Administrationen kuldkafter Spøsterevts Domme? Naar det ærede Medlem ildelig og idelig fremdrager, at disse Vaad ikke skaber Fiskeriet, saa tror jeg, at det ærede Medlem ikke har ført tilstrækkeligt Bevis derved; hellere end ideligt at be- raabe sig paa dette, skulde han følge det statistiske Materiale, som var os forelagt ifjor, deraf vilde han faae bedre Oplysninger end af de Adresser, der komme til Hinget; thi efter hvad der er meddelt mig baade skriftlig og mundtlig, komme disse Adresser frem paa en eienommelig Maade, og jeg tror, at man skal være noget varsom med at tage Hensyn til dem. Bestemte Tal godtgjøre langt bedre end disse Adresser, hvilke Nedskaber der ere skadelige for Fiskeriet. Naar man tager Hensyn til det statistiske Materiale, fremgaar det deraf, at med Hensyn til Amtet, hvor der er forholdsvis faa Aalevaad — thi vi vide jo Allesammen, at de meget stormaskede Garn, f. Ex. Flyndervaad, ere ikke skadelige for Unglen — f. Ex. Hjørring Amt, er der ingen Steder i Danmark, hvor der findes til saa stor Kapitalværdi som der. Fredesviksborg Amt, hvor de have forholdsvis faa Aale- vaad, er det Sted, hvor de fleste mest paa Sjæl- land, og noget lignende gjælder Bornholm. Det ærede Medlem veed nu godt, at jeg ikke vil være med til synderlige Indskrænkninger med Hensyn til Brugen af Driuvaad eller Aalevaad, men det ærede Medlem skulde dog ikke fremdrage Dri- vaadens Uffadelighed saa ofte, da det ikke er bevist. Skulde man føre Tal til Bevis, kunde man maaffæ nærmest gaa den Vej, at bevise, hvad der i Læden er skadeligt. Tager man f. Ex. Sim- fjordsfiskeriet og ser paa den Tid, da der var laasebe Bænde i Limfjorden, saa vil man se, at det Aar, de laasebe Bænde ophørte, var der tu-

finde Fiskere flere, end da Loven af 1867 havde virket i tre Aar. Nu vil jeg indrømme, at, fordi der var et mindre Antal Fiskere, kunde de have fisset til større Kapitalværdi, men det er desværre heller ikke Tilfældet; skulle vi altsaa til at tvivles om, hvorvidt det kan bevises, at disse Vaad ere skadelige eller ikke, kunde det nok være, at det ærede Medlem ikke skulde være altfor sikker paa, at de ere uffadelige. Da det ærede Medlem imidlertid holder meget af at søge Sandheden — det sagde han igaar ligeoverfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (M. Gold), og jeg tvivler heller ikke et eneste Dieblit derpaa, jeg har samme Opfattelse af ham og har Grund til at have det — saa skulde han oplyse de Fi- skere, der indsende Adresser til Rigsdagen om Fiskerilovforslaget, om hvorledes den bestaaende Retstilstand er saavel overfor Aalegaarde som overfor Brugen af Aalevaad, saa fik vi maaffæ ikke slet saamange Adresser og Underskrifter, og det kunde maaffæ ogsaa føre til, at det var Fiskere, som underskrev, og ikke en Mængde Borgere trindt om i Landet, som have meddelt, at de have underskrevet tilligemed Mange, der kjendte til de Forhold. Jeg tror altid, at det er heldigt, for at undgaa Misforstaaelser, naar man vil sætte Adresser i Gang, at Folk faae at vide, hvordan Forholdene ere, og hvordan de ville blive. Det er altsaa en alvorlig Opfordring til det ærede sandhedssøgende Medlem, som jeg vil bede ham om at iagttage. — Da det ærede Medlem rørte lidt ved Fiskerilovforslaget for iaar, skal jeg bemærke, at det ogsaa omtales i Dagspressen, jeg saa saaledes idag en Artikel underskreven „L.“, den havde brugt et Skrift, som ogsaa er mig velvillig tilsendt og havde deraf revet et enkelt Punkt ud, som skal bevise, at, hvorledes man end fisser, gjør det ingen Skade. Ved en Udstilling i Norfolk i England havde nemlig en Mand udtalt, at det skadede ikke Sildene, hvorledes man fiske og fortalte om de mange Ug o. s. v. Det har det ærede Medlem mange Gange fortalt os efter et andet Skrift, som vi ogsaa Allesammen kjende. Det kunde nu være ligesaa rigtigt, om Artiklen havde optaget et Foredrag, som blev holdt fornylig af en praktisk Mand, der er kjendt med For- holdene og som er Ahdet for flere Bænde, der fiske ved Englands Kyst, og som beviste, hvilken Skade det var, at man ikke havde Forholdsregler mod at bruge for smaamaskede Garn og for strabende Garn. Man kunde ligeledes bemærke, hvorledes man andre Steder søger at værne om Unglen, altsaa i modfat Retning af det ærede Medlem; uagtet den engelske Lovgivning ikke freder om Ungelen, saa dannes der Foreninger for at beskytte og frede om den. Jeg fremdrager blot dette, for at det ærede Medlem kunde oplyse „L.“ i „Morgen- bladet“, om at der er praktisk dygtige Mand, der se anderledes paa Forholdene og om, hvorledes For- holdene ere andetsteds. Jeg skal ikke komme ind